

מ"ת 2593/07/22 - מדינת ישראל נגד עודאי אלעמור (עציר) ע"י, באסל אלענאמי

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 2593-07-22 מדינת ישראל נ' אלעמור(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 284994/2022

בפני כבוד השופט יניב בן הרוש
המבקשת מדינת ישראל
נגד המשיבים
1. עודאי אלעמור (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אלעמור
2. באסל אלענאמי (עציר)

החלטה - משיב 1

1. בפניי בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים בכתב אישום המייחס למשיב 2 (להלן: **המשיב**) ביצוע עבירות **ניסיון סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 + 19א **לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש]**, התשל"ג-1977 ועבירת **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית** - לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) רישא **לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש]**, סעיף 29 **לחוק העונשין**.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 15.6.22 יצר סוכן משטרתי קשר עם המשיב בטלפון 058-6170620 באפליקציית ה"וואטסאפ" ותיאם עמו כי ירכוש ממנו סם מסוכן במשקל קילו בתמורה ל-8,000 ₪ והם תיאמו את עסקת הסמים בשעה 19:00 ברהט. בהמשך לכך, המשיב 2 נטל את רכבו של אחמד אבו עג'אג' והשניים נסעו לכיוון העיר רהט בכוונה לקיים את העסקה. בסמוך לשעה 20:00, בכביש 6, נעצר המשיב 1 ברכב ביחד עם המשיב 2 כשברכב סם מסוג קנבוס במשקל 943 גרם.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המבקשת טען כי המשיב 1 עושה שימוש במנוי שמסתיים בספרות 620, באמצעותו תיאם עסקת סם עם המשיב 1. הבעלות על המנוי שמסתיים בספרות 620 היא של אבי המשיב 1 ומהמזכר של השוטר משה בן דוד עולה כי המשיב עשה שימוש במנוי שמסתיים בספרות 620 על גבי מכשיר טלפון נייד שנתפס ברשותו.
4. ב"כ המשיב טען כי המשיב 1 לא עשה שימוש במנוי שמסתיים בספרות 620. ובכל אופן הסרטון שנשלח לסוכן נראה אדם שעל פניו הינו בעל שתי ידיים בעוד המשיב 1 בעל יד אחת בלבד. טען כי לא ניתן מחומר החקירה לדעת מהו מכשיר הטלפון שנתפס ברשות המשיב 1, משום שהטלפונים נתפסו יחד ללא התייחסות פרטנית ממי נתפסו, וממילא לא ניתן לקשור את המנוי שמסתיים בספרות 620 למשיב 1. על הסמים הייתה טביעת אצבע של אדם שלישי אך הוא לא נחקר. ב"כ המשיב הסכים לכך שהמשיב החזיק את הסמים ברכב אך לא הסכים לכך שהמשיב ניסה לבצע עסקת סם. בכל הנוגע לסמים שנתפסו בבית המשיב 1 במשקל 224 גרם,

הרי שלטענתו אלו הוחזקו לצריכתו העצמית

דין

5. אין מחלוקת בין הצדדים כי ברכב בו נהג המשיב נתפסו סמים מסוכנים, המחלוקת היא לגבי השאלה האם המשיב התכוון לבצע עסקת סמים.
6. עיקר המחלוקת נסבה על שאלה עובדתית פשוטה - האם מספר מנוי המסתיים בספרות 620 היה בשימוש המשיב אם לאו.
7. זו סוגיה מרכזית ומכרעת משום שמספר מנוי שמסתיים בספרות 620 תואמה עסקת הסמים, נשוא כתב האישום, עם הסוכן המטרת. עיון בחומר הראיות מלמד כי המנוי שמסתיים בספרות 620 היה בשימוש המשיב 1 וזאת מהטעמים הבאים:

א. תפיסת הטלפון ברשות המשיב 1 - ברשות המשיב 1 נתפס טלפון ובו סים 091112239609 המשוך למספר מנוי 058-6170620. (מזכר משה בן דוד) טענת ב"כ המשיב 1 כי לא ניתן לדעת בוודאות מידי מי נתפס הטלפון אותו בדק השוטר משה בן דוד, משום שברשות שני המשיבים נתפס טלפון אייפון, מקומה בהליך העיקרי משום שהשוטר משה בן דוד מציין שערך את הבדיקה על הטלפון של המשיב 1. הא ותו לא. ודוק, השוטר אילן גלייב סימן את הטלפון של המשיב 1 באותיות א.ג.1, (דו"פ אילן גלייב מיום 15.6.22) לכן אין סיבה להניח, על פני הדברים, שהשוטר משה בן דוד שגה, מקום שהטלפון שנתפס ברשות המשיב 1 סומן באופן מפורש.

ב. הזדהות המשיב 1 בשמו בשיחה - הסוכן ציין כי כשהתקשר למנוי שמסתיים בספרות 620 פנה למשיב 1 בשמו: "**קראתי לו עודי והוא ענה לי ושיתף פעולה**" (חקירת הסוכן מיום 21.6.22)

ג. הזדהות המשיב 1 בשמו במנוי הוואטסאפ - עיון מסמך סז', בו צילומי מסך של שיחות הוואטסאפ בין המשיב לבין הסוכן, מלמד כי שם המשתמש של מי שתיאם עסקת סמים עם הסוכן הוא לא אחר מאשר "**עודאי אלעמור ירוק**" בעל מספר טלפון: +972-58-617-0620.

ד. רישום הטלפון - מנוי המסתיים בספרות 620 רשום על שם אביו של המשיב 1. ראייה זו לבדה, אין בה די, משום שאינה מצביעה במישרין על המשיב 1, אך בהצטרף לשאר הראיות יש בה כדי לסבך את המשיב 1.

ה. גרסת המשיב 1 - המשיב 1 מאשר שמנוי שמספרו מסתיים בספרות 620 היה בשימושו בשלב כלשהו בעבר. (חקירת המשיב מיום 22.6.22)

ו. אם בכך לא די, הרי שבעניינו, תיאום עסקת הסמים בטלפון אינה בחלל ריק ויש לבחון את האופן בו היא השתכללה לידי מימוש:

i. כמות הסם שנתפסה ברכב - ברשות המשיב 1 נתפסה

כמות של 943 גם סם מסוג קנבוס, כמות התואמת את כמות הסם שתואמה מול הסוכן.

ii. עיתוי ומיקום תפיסת המשיב 1 - המשיב 1 נתפס בשעה

20:00 בכביש 6 כשפניו לכיוון רהט, בו בזמן שעסקת הסמים תואמה לשעה 19:00-19:30 ברהט. (חקירת הסוכן מיום 21.6.22)

ז. לפיכך, אני קובע כי המנוי שמסתיים בספרות 620 היה בשימוש המשיב 1.

8. משקבעתי כי המנוי שמסתיים בספרות 620 היה בשימוש המשיב 1, הרי שעסקת הסמים שתואמה עם הסוכן, בהתקשרות הוואטסאפ, תואמה מול המשיב 1.

9. כאמור לעיל, ברשות המשיב 1 נתפסה כמות של 943 גם סם מסוג קנבוס, כמות התואמת את כמות הסם שתואמה מול הסוכן. כמו כן, המשיב 1 נתפס בשעה 20:00 בכביש 6 כשפניו לכיוון רהט, בו בזמן שעסקת הסמים תואמה להתקיים בעיר רהט בשעה 19:00-19:30. ללמדנו, שהמשיב 1 החל לממש את כוונתו לסחור בסם כמתוכנן.

10. ודוק, הסיבה שעבירת הסחר לא הושלמה, אינה קשורה במשיב או בשינוי הלך רוח מצדו ביחס לעבירה, כי אם בהתנהלות המשטרה לבדה, אשר בחרה משיקוליה לסכל את הפוטנציאל לעסקת סם מושלמת. (ראו למשל ע"פ 8457/15 **מדינת ישראל נ' עומר**) בשולי הדברים יצוין כי ההחלטה המבצעית בדבר מעצר המשיב על כביש 6 טרם השלמת העסקה היא מסוג ההחלטות הנתונות לשיקול דעת המשטרה, אך נראה כי היא בבחינת מחדל משטרתי, שעל המשטרה להימנע ממנו במקרים עתידיים, בהיעדר נימוק מניח דעת. השלמת העסקה על דרך קבלת הסמים ומסירת הכסף, לא רק שיכולה לשקף נכונה את הכוונה שהתגבשה, בין הצדדים, אל אף יכולה לפתור טיעונים ראייתיים מסוג אלו המועלים מפי באת כוח המשיב.

11. בכל הנוגע להחזקת הסמים בכמות 224 גרם שנתפסו בבית המשיב 1, הרי שמדובר בסם מסוכן בכמות העולה כמה מונים על החזקה הקבועה בחוק. המשיב 1 לא עמד בנטל להפריך את החזקה הקבועה בחוק. לא כל שכן שמדובר במי שמקבל קצבה מביטוח לאומי. (חקירת המשיב 1 מיום 16.6.22) מעבר לכך, המשיב 1 לכאורה ניסה לסחור בסמים בכמות של כקילוגרם, ולפיכך אינו יכול עוד להישמע בטענה כי החזיק סמים לצריכתו העצמית.

12. **אשר על כן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לניסיון סחר בסם מסוכן ולהחזקת סמים.**

עילת המעצר

13. בעבירות סמים הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים, בשל המסוכנות הרבה לשלום הציבור ואף בשל כך שלרוב לא ניתן להפיג את המסוכנות הטבועה בנאשמים אלה באמצעות חלופת מעצר ראו למשל בש"פ 2878/17 **אטיאס נ' מדינת ישראל**.

14. במקרים חריגים ניתן לשקול חלופת מעצר ובפרט כאשר מדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי שמעורבותו בעבירות הייתה מצומצמת ראו למשל בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל**.

עמוד 3

15. המשיב צעיר אך לחובתו רישום פלילי ללא הרשעה בעבירות סמים. הלכה היא כי: **"לעניין מעצר, מפלס החשדנות" עולה כאשר מדובר במי שחטא בעבירה ושנה בה** [ראו: בש"פ 7323/14 אבו נאג'י נ' מדינת ישראל]

16. אשר על כן לא התרשמתי כי המשיב עובר את השלב הראשון במבחן הדו שלבי, משמדובר במי ששב ופשע בעבירות הסמים. ועל כן לא אוכל להידרש לבחינת חלופה עתה. ראו למשל בש"פ 3002/06 סאעידה נ' מדינת ישראל.

17. כשלעצמי הייתי מורה על מעצר המשיב כבר עתה. יחד עם זאת, בעת האחרונה מתפתחת מגמה מסוימת בבית המשפט העליון בנוגע לעבירות הקשורות בסם מסוג קנבוס. ראו למשל, בש"פ 3812/21 מוקלד נ' מדינת ישראל. יוער, כי עמדתו המקלה של השופט גרוסקופף בעבירות סם מסוג קנבוס לא התקבלה על דעת כלל השופטים, ובעניין זה קיימת העדר אחידות פסיקתית. ראו למשל בש"פ 8829/21 ציאדה נ' מדינת ישראל.

18. כך או אחרת, והגם אם מדובר במי שניסה לכאורה לסחור בסם מסוג קנבוס בכמות של כקילוגרם, הרי שבשים לב לגילו הצעיר, לכך שעבירת הסמים הקודמת שביצע הינה ללא הרשעה, ובשים לב למצבו הרפואי, אין לסתום את הגולל על האפשרות, גם אם דחוקה עד מאוד, למעצר באיזוק אלקטרוני. אך זאת אוכל לשקול רק לאחר שאקבל את חוות דעת שירות המבחן לגבי מידת המסוכנות הנשקפת מפני המשיב, המידה בה הוא נטוע בעולם הסמים, והיכולת ליתן בו אמון.

19. ודוק, גרסת המשיב כלשעצמה אינה מעוררת אמון רב. המשיב כאמור, שלל קשר לסמים. כידוע, שתיקה בחקירה עשויה להשליך אף על עוצמת המסוכנות (ראו למשל בש"פ 3352/16 בוטראשוילי נ' מדינת ישראל). אך החשוב לענייננו, הוא שבהיעדר יכולת ליתן אמון במשיב כבר עתה, לא אוכל לשחררו טרם קבלת הערכת מסוכנות מקצועית בעניינו, שתוכל להתבצע בסיועו של שירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, בהעדר הצדדים.